

راه قهرمان شدن

ویلیام اچ. مکریون

(دریابد بازنشسته تبریزی دریانی ایالات متحده)

رضنا اسکندری آذل

انتشارات گوتبری

سرشناسه

: مکریون، ویلیام هری، ۱۹۵۵ - م.

-McRaven, William H. (William Harry), 1955

عنوان و نام پدیدآور

: راه قهرمان شدن / ویلیام اچ. مک ریون؛ مترجم رضا امختنی آذر.

مشخصات نشر

: تهران: انتشارات گوتنبرگ، ۱۴۰۰

مشخصات ظاهری

: ۱۴۴ صن؛ ۲۱/۵×۱۴/۵ س.م.

شناک

: ۹۷۸-۶۲۲-۹۷۶۶۳-۶-۱

وضعیت فهرست نویسی

: فیبا

داداشت

: عنوان اصلی: The hero code: lessons learned from lives well lived

موضوع

: داستان‌های آمریکایی -- قرن ۲۱ م.

موضوع

: American fiction -- 21st century

شناسه افزوده

: اسکندری آذر، رضا، ۱۳۵۸ - ، مترجم

ردیف‌بندی کنگره

: PS۳۵۶۹

ردیف‌بندی دیوبی

: ۸۱۳/۶

ردیف‌بندی دیوبی

: شماره کتابشناسی ملی ۷۶۳۳۴۷۵

: اطلاعات رکورد کتابشناسی : فیبا

انتشارات گوتنبرگ

نام کتاب راه قهرمان شدن

نویسنده: مصطفی احمدی، مکریون

مترجم: رضا استکمباری، آذو

تصویرسازی روی جلد: محمدعلی خدیبی
صفحه‌آرایی: لیلا زارعی (tvparsi@gmail.com)

تیراژ: ۱۱۰۰ نسخه

نوبت و تاریخ چاپ: اول - ۱۴۰۰

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۹۷۶۶۳-۶-۱

حق چاپ برای ناشر محفوظ می‌باشد و هرگونه استفاده به هر

شکل بدون اجازه کتبی ناشر پیگرد قانونی دارد

مراکز پخش: تهران - خیابان انقلاب - مقابل دانشگاه تهران - پلاک ۱۲۱۲ - انتشارات گوتنبرگ -
تلفن: ۰۲۱-۶۶۴۱۳۹۹۸

مشهد - خیابان احمد آباد - مقابل محتشمی - انتشارات جاودان خرد ۰۵۱-۳۸۴۳۴۵۲۷

فهرست

۹	مقدمه
۱۵	فصل ۱. شهامت
۲۷	فصل ۲. تواضع
۳۷	فصل ۳. از خود گذشتگی
۴۷	فصل ۴. شرافت
۵۹	فصل ۵. شفقت
۷۱	فصل ۶. پایمردی
۸۳	فصل ۷. وظیفه‌شناسی
۱۰۱	فصل ۸. امید
۱۱۳	فصل ۹. شوخ طبعی
۱۲۷	فصل ۱۰. بخشش
۱۳۷	سخن پایانی
۱۴۳	راه فهرمان شدن

مقدمه

در سال ۱۹۶۰ که فقط پنج سال داشتم، پدرم که افسر نیروی هوایی بود، در فوتنبلوی فرانسه خدمت می‌کرد. پدرم در مقر فرماندهی متفقین اروپا مشغول به حذمت بود. ما در یک خانه قدیمی سه طبقه، واقع در ناحیه پرتافتداهای موسوم به بلا وودز زندگی می‌کردیم. به واسطه عدم وجود امکانات رفاهی آنچنانی و تلویزیون، با خواندن کتاب‌های کامیک بزرگ شدم؛ بتمن، مرد عنکبوتی، چهار شگفت‌انگیز، مردان ایکس، هالک شکست‌ناپذیر، ثور و مرد آبی. اما یکی از ابرقهرمان‌ها تمام عالم تخیلاتم را از آن خود کرده بود. او یک آمریکایی تمام عیار بود. لباس ابرقهرمانی اش قرمز، سفید و آبی بود. از یکی از شهرهای کوچک ایالت کانزاس برخاسته و دارای قدرت‌های بی‌نظیری بود. سریع‌تر از گلوله حرکت می‌کرد، با یک پرش خودش را به بام ساختمان‌های مرتفع می‌رساند و همیشه در حال نجات دادن مردان، زنان و کودکان وحشت‌زده بود. او قهرمان بیچارگان و ستم‌دیدگان بود. این قهرمان با نازی‌ها، فاشیست‌ها، جنگ‌سالاران

امپریال و جاسوسان مبارزه می‌کرد. او با سربازان و ملوانان آمریکایی همکاری می‌کرد. در نبردهایی عظیم برای آینده دموکراسی پیش‌قدم می‌شد و پیروزی را از آن خود می‌ساخت. او مرد پولادین کتاب‌های کامیک اکشن، سوپرمن بود.

خیلی دلم می‌خواست مثل سوپرمن باشم. هیچ حوله‌ای را در خانه‌مان پیدا نمی‌کردی، مگر اینکه در مقطعی، از آن بهجای شنل استفاده کرده باشم. به تقلید از قهرمانم از روی صندلی‌ها، مبل‌ها، میزها و تمام اثاثه خانه می‌پریدم. می‌دانستم که اگر روزی دنیا چار مشکل شود، سوپرمن برای نجات دنیا خواهد آمد. شاید من و او می‌توانستیم با هم تیم تشکیل دهیم. بتمن، رابین را به عنوان همکار داشت. با خودم می‌گفتم، چرا من نتوانم رفیق سوپرمن باشم؟

در سال ۱۹۶۳، پدرم دستور بازکشت به ایالات متحده را دریافت کرد. به همراه خانواده‌ام به بندر کاله واقع در فرانسه رفتیم، سوار کشتنی اقیانوس پیمای اس‌اس ایالات متحده شدیم و بعد از سفری چهار روزه در نیویورک سیتی پهلو گرفتیم. به محض ورود به اتاقمان در هتل، تلویزیون را روشن کردم. روی صفحه تلویزیون سیاه‌وسفید، قهرمانم را می‌دیدم که از بام این ساختمان به بام ساختمان بعدی می‌پرید، گلوله‌ها با برخورد با پیکرش کمانه می‌کردند، لوبیس لین را نجات می‌داد و تمام این اتفاقات در متروبولیس رخ می‌داد. متروبولیس نیویورک سیتی. من در متروبولیس بودم. اگر من آنجا بودم، پس شاید سوپرمن هم آنجا بود.

طی چند روز آتی، به اتفاق پدرم به اکتشاف شهر پرداختیم.